

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3527/2022
23.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Сокнић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић адвокат из ..., ради утврђења права сусвојине по основу стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/20 од 02.11.2021. године, на седници одржаној 23.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/20 од 02.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/20 од 02.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 668/19 од 08.07.2020. године одбијени су тужбени захтеви тужиље за утврђење да је по основу брачне тековине власник половине двособног стана број ..., површине 46м² у стамбеној згради за колективно становање у улици ... у ..., улаз број 1, међуспрат, на к.п. .. у л.н. .. к.о. ..., за налагање туженом да изда тужиљи исправу подобну за укњижбу тог сувласничког удела, с тим што би у супротном пресуда служила као основ за упис права својине, као и за предају предметног стана у судржавину (став први изреке). Истом пресудом тужиља је обавезана да накнади туженом парничне трошкове од 141.500,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/20 од 02.11.2021. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда (став први изреке), а одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући постојање разлога који би изјављену посебну ревизију учинили изузетно дозвољеном, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева.

У конкретном спору је правноснажном пресудом одбијен тужбени захтев за деобу брачне тековине, односно за утврђење тужилиног сувласничког удела на стану чији је књижни власник тужени (син тужиле и њеног покојног супруга). Разлози на којима су донете нижестепене одлуке почивају на одредбама Закона о основама својинскоправних односа (чл. 20, 21. и 33) којима је уређено стицање права својине на основу правног посла уписом у јавну књигу и закључку о одсуству услова за примену Породичног закона с обзиром да предметни стан не представља заједничку имовину тужиле и њеног сада покојног супруга, код утврђених околности да су они стан откупљен током брака продали за мањи и тај мањи стан касније поклонили туженом 1999. године, који га је затим 2003. године продао и купио предметни стан, из кога се тужилца иселила након што је 2015. године преминуо њен супруг.

Пошто тужилца не указује на другачије правноснажне судске одлуке у чињеничној и правној ситуацији сличној оној каква је у конкретном случају и о супротном пресуђењу, а нису испуњени ни други законски разлози због којих би посебна ревизија била дозвољена, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да у смислу те законске одредбе ревизија није дозвољена. Наиме, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 403. став 3. ЗПП).

У конкретном случају вредност предмета спора од 760.000,00 динара на дан подношења тужбе (29.01.2018. године) је очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра (вредност евра по средњем курсу износила је 118.6244 динара), због чега је ревизија недозвољена и као таква одбачена другим ставом изреке овог решења, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић